

om Lønninger for fuffjellige under Justitsministeriet hørende Embeds- og Bestillingsmænd"; „Forslag til Lov om Lønninger for Retsbetjent- og Magistrats-Embeder i Kongeriget Danmark"; „Udkast til Lov om Bederlag for Contourudgifter til Embedet som Herredsfoged og Skriver i Meerløse og Tude Herreder" og „Udkast til Lov om Bederlag for Contourudgifter til Embedet som Borgmester og Byfoged samt By- og Raadstuefriver i Ribe."

Justitsministeren: Efter Hs. Maj. Kongens Befaling har jeg herved den Ære at forelægge det høie Thing „Udkast til Lov angaaende Islands Finantsvæsen", og jeg skal tillade mig ganske særligt at anbefale denne Sag til Thingets og Rigsdagens Velvillie. De Lovudkastet vedførte Motiver indeholde udførlige Oplysninger om den Gang, den islandske Forfatningsag hidtil har taget, og det vil navnlig sees, at der ikke let kan være Spørgsmaal om, at denne Sag skulde kunne bringes til nogen heldig Afgjørelse, eller Overeensstemmelse tilveiebringes mellem de Duffer, som ofte ere gjorte gjældende i Rigsdagen og paa Island om at overlade Althinget besluttende Myndighed med Hensyn til Islands Finantsfer og andre Island vedkommende Anliggender, forinden der fra Lovgivningsmagten foreligger Bestemmelse om de Midler, hvormed man er villig til at udruste Island, og uden hvilke det ikke kan føre et selvstændigt Liv i det Omfang, som paatænkes. — Udkastets første Paragraph gaaer ud paa at bestemme Størrelsen af de Tilflud, der aarlig skulde tilflyde Island. — § 2 nævner de særlige Anliggender, som medføre Islands særlige Udgifter og § 3 indeholder en Bestemmelse, hvorved Rigsdagen giver Afkald paa den Myndighed, den hidtil har udøvet med Hensyn til den særlige Bestyrelse af Islands Finantsfer. Ligesom det imidlertid er klart, at Islænderne ikke kunne afgive nogen endelig Beslutning i Forfatningsagen for deres Vedkommende, førend de vide, hvorledes de ville blive stillede i finantsiel Henseende, saaledes er det ogsaa klart, at Rigsdagen ikke kan afgive den Myndighed, den hidtil har udøvet

over Islands Finantsfer, forinden den bliver bekendt med den Forfatning, hvorefter disse skulle bestyres af Regjeringen i Forbindelse med Althinget, og uden at den faaer Udgang til at paasee, at der ikke ved denne Forfatning undrages den noget af de Anliggender, der hidtil har været henlagt under den. Dertil figter § 4, som bestemmer, at Rigsdagen fastsætter ved særlig Beslutning, fra hvilket Tidspunkt Lovforslaget skal træde i Kraft, idet det er Regjeringens Hensigt at henvende sig til Rigsdagen med Forslag til en saadan Beslutning, naar Forfatningsforhandlingerne med Althinget ere bragte til Ende paa en tilfredsstillende Maade.

Det næste Lovforslag, jeg skal have den Ære at forelægge det høie Thing, er „Forslag til Lov om Værnepligt". Lovforslaget er i alt Væsentligt overensstemmende med det Forslag, der udgik af Forhandlingerne paa Rigsdagen ifjor. Det har selvfølgelig været nødvendigt for Regjeringen at træffe en Bestemmelse om, hvad der skulde indfattes angaaende det omtvistede Punkt om de Geistliges Værnepligt, og Regjeringen har troet i saa Henseende i det Væsentlige at kunne henholde sig til, hvad der herom i forrige Session blev vedtaget i Folkethinget, idet man kun udtrykkeligt har præciseret, hvad der vel ogsaa tildeels var tilfiet med det dengang Vedtagne, at de Geistlige i de sidste 4 Aar af deres Tjenestetid i Vinter kun kunne indkaldes til geistlig Tjeneste i Hæren ligesom man har troet det rigtigt, at den samme Ret, som tillægges Folkeirkens Geistlige, ogsaa tillægges de andre anerkjendte Troesfamsunds Geistlige. Der er desuden foregaaet en mindre væsentlig Forandring i Lovudkastet med Hensyn til Indkaldelse af Befarne uden Tøget, en Forandring, som jeg haaber vil findes practisk. Søvrigt er der ikke foretaget andre Forandringer i Udkastet end saadanne, der maae henregnes til rene Redactionsændringer.

Jeg har dernæst den Ære at forelægge „Forslag til Lov om Lønninger m. m. for Udskrivningscheferne samt for Mønstringsbestyreren i Kjøbenhavn."

Det slutter sig til det ganske lignende Lovforslag, der ifjor blev forelagt Rigsdagen, med den Undtagelse, der følger af, at det